

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД**

Пословни број: К-По₂ 22/2010.

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД 18. маја 2012. године**

УТВРЂУЈ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,**
- **Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљајић,**
- **Сви оптужени и**
- **Браниоци адвокат Милорад Константиновић, бранилац оптуженог Деветака,**
- **Адвокат Гордана Живановић, бранилац оптужених Деветака и Јована Димитријевића,**
- **Адвокат Слободан Живковић, бранилац оптужених Девчића, Стојановића и Бачића,**
- **Адвокат Градимир Налић, бранилац оптуженог Радојчића,**
- **Адвокат Војислав Вукотић, бранилац оптуженог Крњајића, а на данашњем претресу мењаће и адвоката Јасмину Живић, браниоца оптуженог Перића,**
- **Адвокат Бранко Димић, бранилац оптужених Јосиповић и Николајидиса, а на данашњем претресу мењаће и адвоката Бранка Лукића, браниоца оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића и адвокат Бранислава Фурјановић, бранилац оптужених Косијера и Стевановића.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 09:39 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан. Ја бих замолио судско веће да ми одобри 5 минута само да завршим своју завршну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Све јуче што сам у својој завршној речи износио потврђује и сведочење Љубомира Солаковића који је сведочио путем видео-конференцијске везе из Жупанијског суда у Вуковару 26. маја 2010. године, па ћу цитирати само последње пасусе где тужилац поставља питање Љубомиру Солаковићу – сведоку. На питање да ли види ко командује доле на пољу детелине, сведок одговори: „Официр у маскирној униформи“. Тужилац га пита: „Коме командује? Командује нама мештанима и овима паравојсци. Којој може да командује? Значи, може да командује онај ко је добио наређење о извршењу претреса терена виногради“. И на крају бих рекао, с обзиром да ја нисам у стању да тражим, ја што се мене тиче утврђено је у овоме кривичном поступку поред 194 сведока и преко 16.000 страница да нисам учинио ниједно кривично дело према мештанима несрпске националности села Ловас и нећу тражити од већа када буде доносило пресуду какву меру казне да изрекне, то остављам вама на, јер сматрам да сте ви професионалци у томе раду и прихватам како одлучите. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС, у својој завршној речи изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Поштовано госпођо председавајућо, господо судије, тужиоци и адвокати.

Пошто сте Ви на крају тражили ту ослобађајућу пресуду ја ћу одатле кренути. Ја нећу да тражим ослобађајућу пресуду, не због тога што мислим да је оптужница доказана, напротив није, али не могу да тражим ослобађајућу пресуду баш због тога што је тражио Пера и Деветак и не могу да тражим из другог разлога што смо ипак сви криви који смо били тамо. Баш у то време када су се злочини дешавали исто као што су криви они који су преговарали, криви су и они који нису били тамо, а учествовали су у свему томе, криви су и они сведоци који су овде прошли као сведоци и многи други, тако да тих 70 људи колико је убијено и повређено свако од нас има ту неки удео.

Кад сам рекао по овоме што ми тужилац ставља на терет не осећам кривим, није требало уопште тако да крене како је кренуло са тим оптужницама јер ја сам рекао, ја сам 2007. године позван у МУП Београд да дам изјаву. Ја нисам хтео да дам никакву изјаву, једноставно нико ме ништа није ни питао. Рекли су само у Ловасу, ја сам рекао да нећу да дам изјаву. Петроније је ушао после тога и исто није дао изјаву, да би након 10 минута, ја не знам шта се у тих 10 минута дешавало, с ким је он тамо причао, шта су му рекли, он је ушао унутра и дао изјаву ко ме је теретио и због тога су ме

притворили. Онда ми је стављено у том захтеву за спровођење истраге нека четворица да сам их тукао, а свих 6 месеци нико ме није питао за то да би на крају то све отпало да ми је стављено друго које сте Ви добили на основу тога сам се бранио 4 године, после је и то промењено и задњи део суђења добили смо оно што смо добили, а није нам омогућено да се бранимо на основу тога. Ја нисам могао унапред да знам да ће он мене да оптужи за Снежану Кризманић, па да ја Снежану Кризманић испитујем, после је већ било касно, а исто тако и за ове друге ствари које ми се стављају на терет. А до ове истине у Ловасу тужилац није могао да дође никако, јер му недостају ти људи управо које није оптужио а које је овде звао за сведоке. Они као сведоци нормално опоменути, упозорени нису хтели да одговоре о својим кривицама и својим учешћима тако да су се сви правили, као што знате, људи и нису ништа ни причали.

Ова четврта оптужница сматрам да нема никакве доказе, то је тужилац Вама гурнуо у руке да Ви одлучите о томе и да у свом образложењу Ви образложите, јер он то није образложио по мени никако како треба.

То што је госпођа Фурјановић рекла да нисам давао изјаву па је то она узела неке ствари због којих нисам давао што њој одговарају и Петронију није тачно. Ја као што сам рекао нисам давао изјаву, нико ме ништа није питао, питали шта знаш о Ловасу, рекао сам не знам ништа, нећу да дајем изјаву и то је то. Друго, нисам хтео да дајем изјаву ни код истражног судије, а одлучио сам се да дајем изјаву не због њених навода госпође Фурјановић, него зато што сам видео да први адвокат који ме је бранио почео је да ми доноси неке изјаве које му је дао Крстић и Деветак шта треба да изјавим и онда сам видео да то иде све у неком правцу и да то нема везе са дешавањима у Ловасу. То је разлог што нисам хтео да дозволим да тако оде, ту се причало само о неком кукурузу и неким њивама и разлог је што сам видео онај Деветаков интервју са Наташом Кандић који су исто адвокати крили од окривљених да не би видели шта је Деветак рекао и кад сам видео те прљавштине које је изнео и лажи то је био други разлог што сам пристао да дајем изјаву. Исто је било некоректно од стране браниоца да не кажу окривљенима да имају могућност да присуствују испитивању сведока код истражног судије па су омогућили само Деветаку и онда је питањима нормално он се усмеравао то суђење све како њему одговара, он и Крстић су углавном су они водили то суђење, јер ја сам исто рекао мом адвокату да тражи да присуствује и он ми је рекао да не тражи истражни судија. Ја сам написао истражном судији и истражни судија ми је дозволио одмах. Значи, није уопште ни питао. Други нису ни знали да имају та права нити су питали, а све због тога да би могло да скреће Деветак са његовим радовима тамо како њему одговара. И тако сам пристао да дајем изјаву, ја сам углавном пристао да кажем оно што је било и што јесте тамо било, не да сам ја измишљао или да из неких прича као што госпођа Фурјановић хоће да објасни оно што одговара њеном браћенику, јер и ја сам управо због таквих адвоката, 5 година се и браним буквално сам, ја могу да кажем да је овде поред господина Вукотића који ме је бранио најпоштеније, постављен ми је адвокат, једино с њим сам могао да се договорим, иначе с овима ништа нисам могао да се договорим, јер примера ради адвокат Живковић ме је бранио једно време истина ћутањем, никад није ни имао шта да каже, док је

пре неки дан почео да ме напада ту јер је узео да брани другог. Ја не знам да ли то може, али добро то је његов проблем.

После те четврте оптужница госпођо председавајућа било је још времена. Ја сам управо неке сведоке био предложио и још неке предлоге сам дао баш због ствари које ми је тужилац ставио на терет задњој оптужници. Међутим, тужилац се томе противио, ја могу слободно да кажем да је то урађено намерно, да ми је ускратио право на одбрану јер опет понављам да је то било све раније. Снежана Кризманић је рецимо давала изјаву 30.06.2009. године где је он мене оптужио после тога одмах и после годину дана јер бих имао довољно времена да се браним на основу тога. Он је мене оптужио данас и сутра каже нема више сведока. Такође за Марјану Радочај, он је оптужио за Марјану Радочај и противио се да она дође овде. У реду, речено је да је она болесна, али нико још није показао неки папир да она не може никад да дође да сведочи. И сад како ја могу да се браним да није тако ње нема, он каже да јесам, а не дозвољава да се зове и углавном сви предлози су одбијени јер њему нису одговарали, не због тога што је мислио да нешто нема тако да у неком испијању кафе што Петроније каже са тужиоцем хтео би он мало да размисли о томе, обзиром на висину казну коју је тужилац за њега тражио.

Ја знам да је госпођа Фурјановић имала најтежи посао овде одбранити нешто што не може да се одбрани, али госпођа Фурјановић треба да је свесна да не теретим ја Перу, Перу терете његова дела и недела што је радио тамо и Перу терете 200 људи. Значи, не постоји човек овде који је ушао који га није споменуо. Она је покушала све то да пребаци на мене па је цитирала неке изјаве које уопште нису такве па је рецимо цитирала Перу и каже ето Пера каже тако, Аца лаже. Хтео сам да јој покажем ову књигу ако нема ја ћу да јој дам јер ова књига је управо написана због њега и Деветака не због мене, мене у тој књизи нема. И да није њих двојице ове књиге не би уопште ни било нити би било све то у Ловасу што би било.

Такође госпођа Фурјановић и Петроније ту су ме женили и разводили само што ми нису дали адресе где треба да станујем у Ловасу, то су све измишљене приче како за Снежану Кризманић тако и за Перине ћерке. Мислим, како их није срамота да више трпа ту децу. Ја њега не мрзим, ја се њега гадим, он је одвратан човек, значи то да прича о некој мржњи да ја њега мрзим због овог, оног да су такве изјаве и она да је видела тамо шта је све радила она би се гадилa сигурно, сигурно ни за какве паре га не би бранила. Кад видите да се неко попне на трактор пун лешева и да боде те лешеве који су се већ усмрдели онда ја не знам како може другачије да се опише то него гађење. То што кажу да Петроније није припадник „Душана Силни“, добро то је и он рекао, он је рекао да је посебно плаћен од Љубана Деветака, то је он једини плаћен тамо и још неки, али добро то је његов проблем. Исто да га плаћа и сада то је рекао пре неки дан ту смо стајали испред и напао је Радојчића и Крњајића, чак и господина Вукотића и рекао је да му још Деветак даје паре и претио им је.

Онда за то одвођење тих људи, госпођице судија ја бих Вас замолио да обратите пажњу колико су, то је поновила госпођа Фурјановић у ту „пеглицу“ су спаковали нас 10, а из списка се види да је та „пеглица“

Перина, значи Пера је возио тај ауто, нико други и запели су за ту „пеглицу“. Ја кажем само је он возио и само је он с тим колима ишао и нико други, они покушавају и то што покушава да сад мене и Љубу Јелића направи да смо били тамо нешто много блиски. Ја не знам ни чега је она то видела, прво прича о тим у Панчеву кад смо били да су Љуба и Пера били добро баш због тих кола као. Пера је пре тога отишао, Пера је отишао из Ловаса 21. и 22. Пре тога отишли су жутим „Стојадином“, значи покрао је тамо шта је покрао, чак је покрао и моје ствари у кући. Тај жути „Стојадин“ му је одузела милиција и после једно малолетно дете да украде та кола и продао је он Стојковић Горану којег сте исто одбили да буде сведок. После тога кад смо ми дошли својим „Југом“, Љуба кад је треба да иде за Краљево ја сам му рекао да узме ауто и да иде, јер ја не возим и шта ће ми ауто. Мислим, Пера је хтео он да узме тај ауто. Ја сам рекао, не човек нека. Пера је изашао напоље и покварио је тај ауто, покидао неке каблове, не знам да би после Љуби рекао како сам ја то урадио. То каже госпођи Фурјановић Пера ме натерао да ја вратим. Како може Пера мене да натера да ја вратим ауто, ја не знам стварно. То што каже да сам рекао да је Пера кукавица она је то рекла. Ја сам рекао јесте то и сад кажем њој само не тако као што је она рекла на тај начин Пера је кукавица па није смео то и то да уради. Пера јесте кукавица, Пера не сме да иде рецимо негде где је опасно, али кад неког доведу, приведу онда је много јак, поготово што у једној руци увек има флашу а у другој нож, е онда је јак. Значи, Пера није смео да иде негде да улази јер то се бојао, али кад приведете неког то су најбоље осетила браћа Павлић, јер њих је до задњег момента мучио и сад је ту проблем што ту многи неће да кажу који су чували тај затвор, па чак и Љуба Деветак неће да каже зато што неће да се везује за нас. Он ме је слао десета пута да ја склоним Перу одатле да их не дира више. И ти што су чували затвор исто су овде и били, има их али неће нико да каже да је чуо и онда, јер углавном су мене звали пошто га нису познавали, а пошто сам ја из Панчева. Пера је прва особа на коју сам ја подигао пушку још у Товарнику госпођо судија и то кад сам га скидао с једне бабе и то два пута. Значи, тако да нигде ништа ми нисмо могли да имамо заједничко ни да седнемо за сто и он је једини који тамо није имао. Ја не знам он је причао тамо да смо правили неке групе још у Ловасу, он једини није имао где у кућу да спава нити неко с њим тамо, тамо је као кер шетао. Он је ту у кафе кујни у тој команди ту је спавао на клупи, јер како устане одмах флашу узме и то му је био живот. Тако је служио, као што је и сам рекао кад неће неко нешто да призна дође Пера и реши то на његов начин. У Товарнику исто кад је убијен поп, ја нисам веровао, било је близу поред наше куће и он је рекао 'ајде да видимо и ми отишли тамо, стварно лежи поп мртав. Он је испалио рафал у њега и узео да га претресује тамо, скида му сат и тако неке будалаштине, тако да ја не знам. Он по мени никада није ни био нормалан. Ја га знам дуго, знате. У Панчеву рецимо сви знају то годинама, значи 1991. он је у Панчеву причао да је он убио попа. Није тачно да је он убио попа, али причао је. Цело Панчево зна те његове доживљаје и ово и оно, једино овде што дође и стане и изгуби глас. Онда је госпођа Фурјановић исто рекла да је Петроније отишао 14.10. а правдао је и то шишање које се десило 18. Значи, једино ако је 18. пре 14. он није могао да оде кући 14. Петроније је отишао 20. или 21. кући, вратио се након пар дана, довео је три, како да кажем, клинца из Панчева и ја сам их познавао и вратили смо их назад, нико није, ни он није

примљен назад, нико и од те две бомбе што госпођа Фурјановић каже да је Петроније бацио, очигледно није прочитала његову изјаву где он сам каже да је бацио око 17 бомби и како је. Исто им одговара што сам ја рекао да сам ја видео да сам водио и овога Стипу Долачког па да сам виђао браћу Павловић, ово-оно, она као да није прочитала изјаву Марије Ђаковић која је рекла да је задњи пут видела Перу како води браћу Павловић. Тог 18.10. госпођо судија ја сам могао да кажем да ја уопште нисам био у тој задрузи као што овде многи нису ни рекли па је испало да сам једино ја рекао. Ја не знам ко је још рекао да је било осим Хрвата тамо. Ту ови сведоци што су били одавде и добровољци па чак и овде окривљени за оне за које мисли да нико није био тамо него су се бојали да не би били оптужени, ја не кажем да је свако нешто радио лоше него боје се да кажу да су били тамо. Ја не знам, стварно не могу, ја сам размишљао, не могу да се сетим ко је још рекао да је био тамо. Ја сам могао да кажем да нисам био тамо, али нисам имао разлога за то, због тога сам рекао онако како је било.

Тужилац каже тукли су ти сви више предметима и ово и оно. За мене каже, добро за Петронија стандардно нож у бодeњу, а за мене каже кундаком пушке. Кундаком пушке је спомињао Милићевић Драган „Таки“ и то два пута, ја не знам зашто је два пута вођен да каже једну исту изјаву. Међутим, он и та два пута није рекао, једном је рекао напољу да је било, једном је рекао унутра. Кундаком пушке не може да се сломи никако, поготово не да удари човек, не може бетон да лупа не може да се сломи. Код истражног судије он није ништа рекао, чак су тужиоци и истражни судија коментарисали да ли је пијан, или је дрогиран или је луд, али нико није урадио на то да види да ли је пијан или шта му је, јер такви се лече, ја мислим да је он и сад на лечењу због тих. Тако да је на главном претресу причао четврту причу. Е сад тужилац одговара та прва прича и он се ухватио те прве приче. Ја сам 18.10. дошао касније у задругу кад је већ све то било и у томе нисам учествовао, нити сам имао како да кажем, нисам имао ко да ми каже ни шта да радим, ни шта да се ради ту. Ја сам дошао ујутру, устао сам, дошао сам да доручкујем. Међутим, то је већ било пуно света, мада знам да су увече доведени, да је ту још увече, али сад је било баш препуно, значи било је ту и војске, нешто хоће да кажу као добровољци, овако војска не. Исто су и војска и добровољци исти су људи, значи и тамо има ко воли то да ради и вани. Нису сви добровољци тукли као ни сва војска, али то да јуче слушах тврде како моја војска није нигде, е па само боксер, само овај и само онај, тукли су сви подједнако. Значи, не може да каже само ови, ови су стајали мирно.

Друго тај „Таки“, госпођо судијо, он је био 24 сата с Љубаном Деветакком. Њега је Љубан Деветак и касније посећивао у Панчеву и 2003. вукао га је да иде да сведочи што овај није смео 2004. И сада су му бушили гуме, возио је комби, долазили му у Панчево, претили му, свашта су му радили. Он је из страха, он не сме зато што зна пуно. 24 сата бити с Љубаном Деветакком то је значи зна све што и он зна. Свугде је ишао с њим, значи није буквално спавао и он не сме да сведочи поготово што је мало и добио рецимо „Голфа“ кад је ишао кући и тако неке ствари. Стјепан Павловић што ме спомиње у једној изјави госпођо судија, он је то могао да чује од мајке Снежане Кризманић као што и каже да је чула, после каже да

ме је видео, зато што Аца Грк то је много упадљиво тамо у селу. Ја сам чак бројао имена који се колико пута спомиње, ја сам се спомињао најмање до пре 2-3 године док нису видели да је глупо спомињати више „Аждају“, Косту јер они су мртви, глупо је спомињати неког Марка „Боксера“ кад они нису оптужени и онда дај ове што су живи. Ја сам чак и овде кад смо излазили једном кад је Стјепан Павловић давао изјаву једна госпођа из публике му показала каже то је тај Аца. Мислим ту је било нас десет кад су били, тако да он мене зна само из приче, а то да је видео нешто није могао ништа да види и он је управо потврдио да сам ја о Пери причао још онда то што причам сада. За Снежану Кризманић исто, ја Снежани Кризманић нештода сам нажао учинио не бих спомињао. Њу нико није спомињао, нигде није давала изјаву, ја сам је први споменуо зато што нисам се бојао уопште да је споменем. Е сад она што то тако прича ја имам неко своје размишљање јер видео сам многи како дају изјаву после свега зато што не може да седи тамо и да каже да мене брани кад зна да смо ми овде оптужени и кад зна шта смо направили у Ловасу и то. Значи, ако је муж Хрват, сви Хрвати она у Ловас не сме да дође зато што људи мисле да је она с нама сарађивала. Она је морала да ме оптужи, углавном мени њена изјава не смета јер види се кроз сваку другу реченицу да она ипак каже да је била сигурна са мном и поред тога ја сам тражио да се прибави њена изјава која је дата у СУП у Панчеву, значи тамо је могла да каже било шта поготово што каже да је тај начелник мене пљувао, значи могла је и да је свашта причао о мени, значи могла је слободно да му каже све, али очигледно није ништа, јер мене није нико ни питао.

Снежана Кризманић кад је доведена код нас кући ја сам отишао госпођо судија одмах да јавим Деветаку. Ја кад сам се враћао испред куће сам срео Радојчића који је стварно рекао, молио, кукао да познаје њену мајку, да му је сад била њена мајка да плаче тамо, да је то младо дете, да није ништа крива и да је пустим. Ја кад сам ушао унутра ја сам стварно видео то што сам видео да је стварно доживела све страшно. Ја сам је ухватио, ја сам је извео напоље и дао сам је Радојчићу. Он је био, он ми је био да л' од тих мештана тамо у то време једини који није га интересовала пушка и то, ишао је, радио је те послове и шта ти ја знам, стално је јурцао и радио, био ми је најозбиљнији зато сам му је и дао. Да је био неко други не бих му дао вероватно, првио бих се, питао бих Деветака, али он ми је некако био тамо много далеко од тих радњи па сам му веровао и стварно је, само је био циљ да је одведе. И ја сам је извео тако да ја с њом у кући уопште нисам био и то су прошли сведоци, има списак свих добровољаца, тужилац ниједном није питао да ли је неко њу тукао, не ја, него да ли је уопште неко тукао, да ли је малтретирао, ништа. Значи, по тужиоцу је довољно само она да каже и он и то је два сведока и да буде неко крив.

Тако за Жељка Сомборца, ударен је с пушком, каже с кундаком с леђа, прво сто тих предмета је наведено с чиме су тучени људи, он зна с леђа да га је неко ударио са кундаком и то је тужиоцу нормално одмах одговарало зато што је Таки рекао да сам ја кундаком ударио и то ми се спојило, значи набројао је сви који су тукли набројао је тих 10 предмета чиме су тучени, једино сам ја држао кундак и тукао с кундаком, што нема благе везе с истином што је Ви кад сте му показали фотографију Жељко Сомборац је

показао на Димтријевића да је то Аца. Ја мислим да на Димтријевића никад нисам могао да личим, на пуковника. Тужилац има списак свих сведока, свих ових добровољаца који су били у тој кући, значи никакав проблем, могао је било кога да позове да пита ко је био ту, да ли сам уопште био поред Снежане Кризманић који су пуштали те касете и кад је испитивана и да ли је неко видео да сам је пипнуо. И већина њих који не знају како и ко их је ударио сви говоре с леђа. Они јесу добили батине, али претерују у тим лажима које не требају, мислим нема потребе да лажу, њима неће нико да не верује да нису добили батине и да није тога било, али не на начин мало претеранији него што је било. Мени је криво што нема изјаве мајке Снежане Кризманић, то бих ја страшно јако волео и што не знам ту рођаку која је била са њеном мајком у кући да нам исприча сасвим неке друге приче. Ја и даље тврдим да Снежана не би била жива да није било мене.

Исто тужилац каже у образложењу да сам гледао касету са Деветаком. То није тачно, ја никада нисам с њима ни гледао нити знам где су гледали, то нико није рекао, ја не знам одакле је то извучено, то нико није рекао, чак и Пера који би рекао сигурно и он је рекао да нисам гледао с њим касету, нити сам знао да је Снежа тамо била она присутна кад су гледали ту касету, ја сам мислио да је код Радојчића, али није ми пало на памет да је тамо, нити имам појма ни кад су гледали ни ништа. То Деветак што каже да смо тандем ја и Пера, ја то поново понављам да нема благе везе тандем ја и он нисмо били, а јачег тендема у Ловасу од њих двојице није било, њега као налогодавца и овај који је извршавао та наређења.

За Љубицу Адамовић, госпођо судија, ми јесмо ушли у ту кућу, ја сам и ту могао да кажем да нисам улазио, јесмо улазили у ту кућу, само је она то све побркала. Ми смо ушли у ту кућу само због овог Ђорђевића што је погинуо, он нам је ту унутра и умро. Значи, никакве приче нисмо могли ми с њом да се ту расправљамо, они су пробали кола, кола нису могла да се упале, све онако како је Ступар описао. Онда је послао тог њеног таста Мате Адамовића и тај човек је убијен од стране Титове групе. Овај Вита и Баја јесу узели неко злато и паре, а то Петроније стварно није улазио ту унутра. Ја сам рекао он није смео да уђе унутра. Ту те глупости и сад ћемо да силујемо две жене, тражи две жене па јури по селу две жене. Ја не знам одакле му, она се можда бојала да је неко не силује, а то да је неко, ја не разумем како може да каже ја ћу вас две да силујем да оде у кукуруз и ово и оно. Они су стварно претрпели кад види нас пет-шест наоружаних испред куће је било десет њих, наоружаних а двоје деце су имали поред. Ја верујем да су уплашени више, али то су глупости и она мени исто описује као неког плавог, коврцавог и ја све мислим да она то меша. Бата Михајловић је рекао да су сутрадан били он и „Аждаја“ и не знам ко Никола тамо и да се он са „Аждајом“ управо због таквих ствари и посвађао и да је она то побркала. Никакав Славољуб Ивановић ни ово, да је неко нешто хтео да уради не може ту да спашава ни Славољуб Ивановић ни овај ни онај, тога није било. Она можда се жалила да се уплашила и да је прешла па они сад ту препричавају као он јој помогао и ово и оно. Како је могао да помогне, него није до тога дошло. Он је стварно узео, она чак није ни рекла, ја сам зато и тражио да дође Марјана Радочај, она чак није ни рекла да јој Марјана Радочај да је нико није питао, она кад су они тражили паре и злато она је

скинула ципелу и из ципеле је извадила и дала злато колико се уплашила, а никоме није пало на памет да има то.

Сад бих се вратио на ону карту што ми је Жељко Крњајић дао, што је приложио у списима пре две, три године, онај правац кретања. Ми смо ишли том првом улицом, средњом улицом је ишла та група коју је тужилац скроз испустио, ја не знам зашто, то што каже тај Тито, како га назива, не знам, они су ишли са средњом групом, они су били много бројчанији него ми, ја мислим чак и дупло и они су све те споредне улице и контролисали и чистили. Значи, наша група уопште није скретала улицом и овде кад је Жељко показао ту карту, мапу рекао оно са фломастером што је обележено да ми нисмо улазили у то. То је та група која је те попречне улице контролисала и ја мислим да је то морао тужилац да пронађе ко су ти људи јер пред сумрак тог дана кад је Ловас ослобођен то је било тако организовано, они су одведени, ко је дошао по њих, они су сви одведени, значи то није била група добровољаца као што смо ми били. Чак има приче да је он био у „Косу“, да је био војно лице и тужилац је могао то да објасни, ја верујем да су они једини били у некој вези са војском поред Славка Ступара и Љубе Јелића који су били. Добро, нама је Славко причао још у Товарнику је долазио да иде на те састанке, преносио нам, али неко је морао да буде и тако организовано да оде тада кад је напад да се врати путем и да дође по њих колима неко значи то је једино могла војска, али тужиоца као да их није интересовао.

И нису морали да знају и Деветак и Ступар и Јерић, јер они су учествовали у Товарнику у тим договорима око напада и за напад са војском, значи нису могли ови да се убаце да њих нико не зна, јер све су тамо данима се то договарало, уговарало, тако да је немогуће да не знају што сад нико није имао с тим везе, па не може да каже. Ја сам управо тражио да се Горан Стојковић испита да би потврдио коме нас је довео и предао у Пазови. Он нас је баш водио и предао, значи да не буде уопште дилеме ту да ли је овај, онај, јер зна се да смо предати Мирку Јовићу и Љубану Деветаку и ту друга прича не постоји. Мислим нема ни разлога да постоји.

Мислим да је грешка што се овоме вештаку том Бошку Антићу није рекао да су постојале две групе „Душан Силни“ госпођо председавајућо. Он је рекао за нашу групу да су помоћне снаге и да смо ушли под команду ЈНА, а да му је речено и за другу групу онда би се вероватно знало коме је припадала друга група, ко их је довео и ко је њима командовао јер ниједног момента није рекао када они припадају, потпадају под војску, пошто овде чујем јуче то Косијер само што није рекао да не познаје Деветака. Јасно да је њих довео Деветак, њих је Деветак наоружао и нису они, али врх њихове, није Бачић, није Јоца, али Бата, „Аждаја“ то су били његови људи и њих су само слушали. Ја то кажем зато што нису уопште требали да долазе, није било потребе, значи војска их сигурно не би гонила тамо, нити војска скупља добровољце, уопште није било потребно у Ловас после ослобођења, а они су дошли у Товарник, њих више од пола је било кад смо ми пре нас не бисмо дошли. Љуба Јелић је први дошао тамо, ја сам га тамо и упознао, значи пре нас су дошли у Товарник и седели и чекали. Ми смо мислили чак

да они иду с нама у напад, међутим, они су остали, сви су остали у Товарник, ми смо кренули сами. Сви смо мислили док је трајао тај напад да су и они ту с нама. Међутим, није било никог, они су седели у Товарник и чекали. Та правила што тај вештак каже то тамо није било, то је можда тако тај њих правилник тамо тога није било никако, зато је долазило до тих смена војски, сваки други дан су се мењали да ту нико није стигао ни да се упозна а не да спроведе нека правила. Ови који су остали и који су водили село Деветак они су тамо правили правила а не ови који долазе и који одлазе.

То одвођење из затвора госпођо судија, је, затвор је искључиво био надлежности Љубе Јелића. Љуба Јелић је био заменик Љубана Деветака, значи то је још из Товарника, то се знало и тамо, јер нико други није њему могао то да да, затвор није могла да формира војска, нити је војска формирала, значи нико њему није могао да му да канцеларију у Територијалној одбрани као што прича ишао је да узима пиштоље, слали га, војска га сигурно није слала, чекала да дође Љуба Јелић да иде у „Заставу“ Крагујевац да узима пиштоље. Затвор је био значи под његовом, једини је он имао кључеве, једини је он пуштао тамо кога дозволе, отварао-затварао, улазили-излазили, значи он је и оградио тај затвор и то двориште, тако да једини он зна праву истину о тим који су нестали, који се воде као нестали из затвора. Ја сам вам рекао да је то тако било као што сам испричао и то је тако било и никако. То што његова прича да 18-ог, 18-ог сви избегавају да су били тамо, 18-ог нико, а ја вам кажем да 18-ог ако пажљивије прочитате изјаву Петронија Стевановића видећете да су и он и Петроније били на минском пољу, не тамо директно на ливади где су ови били, него су били са стране поред, само што то Пера прича мало другачије и прича о неком датуму тамо левом да сам ја онда, да је онда мене видео, те да сам ја водио, те избеглице кад су долазиле ја немам појма, али да су избеглице долазили првих месец дана ја чисто у то сумњам, нити је ико то споменуо, а он каже дан кад је довео избеглице, а Љуба Јелић је тамо висио годинама у тај Ловас као и многи који су тамо долазили, гледали су из користи нормално и можете Бајицу овог Радојчића да питате колико је, да је преко 100 аута отерао само на његову личну карту, увезао их оданде. Тај српски домаћин што има пекару, преко 100 аута, значи нико није тамо остао ђабе, ништа Ловас није био посебно леп и ово, оно, значи само искључиво из неке користи, ко што је вероватно и Деветак приграбио то место директора задруге. Он јесте био директор задруге као и директор свега, како не би био директор задруге кад су све паре тамо, то је било нешто страшно колико је тамо било пара и није ни чудо што је Мирко Јовић одмах после Ловаса купио вилу на Дедињу, знате, то његово довођење тамо, ту су долазили сви живи док се није извукло, сви су долазили ту и та његова војска и ти политичари, чак и онај Раде Лесковац и тај је добио стан овде од њега, купио за смешне паре, тако да су правили циркус. Ја сам зато и писао још и истражном судији да се провери све ко је шта купио од нас, пошто је управо Деветак рекао да су тамо људи убијани ради пљачке, ја прихватам јесте, али онда да се, ја сам још истражном судији писао да се поведи све ко је од нас купио било шта после 1991. и после Ловаса, па би се видело да је у праву да је због пљачке јер једино он је купово и фирме и отварао, једино он највише и ти његови ближи сарадници.

Зато што ови неће, многи неће да причају, неки се боје јер им прети, он њима прети да ће он о њима нешто рећи и онда они ћуте, зато долазе ови сви сведоци, он је у контакту са сведоцима још из затвора био, ту му и жена јурила и ћерка, Крстић, она и дан данас. Они су тако и ову Мирјану Кукић заплашили зато што је Мирјана Кукић хтела овде да дође и да сведочи али да каже истину, па је отишо тај Слободан Грубач код ње и реко је да не сме то да исприча и онда су запретили и она није хтела да дође, а та Мирјана Кукић то је била вереница од Слободана Качара, што је Деветак то растурио јер је у том тренутку требао њему као зет Слободан Качар.

Даље, тужиоц се позива на те изјаве, а људи који перу себе, он сам каже за Љубу Јелића, а после неке делове његове користи. Исто ко што сам реко за Такија, тамо је реко да је пијан, дрогиран, а овамо свиђа му се та реченица. Ја мислим да не може да користи такве сведоке, не може да користи он овде сведока Грковића, Тепавца, Зорају, Бастају, Николу Рудића, тог Рудића није чак ни позво, Ступара, то су људи који су тамо, како да кажем, окрвавили руке и сад он овде да дође да сведочи, па нормално је да ће да пљује другог а неће себе, то је други проблем што они нису на време испитани у вези тога. То су људи, кроз оне транскрипте, у свакој другој реченици они су кривљи него ми овде и тај Зораја и тај Тепавац, па оног Грковића спомињу на сваки други ред и сад он дође овде мени да сведочи, шта он може мени да сведочи и што би његова изјава била меродавна да може неко на основу тога да се осуди, ја не знам. Као што је довео Марковић Банета, сад он позива се на Марковић Банета, па госпођо, ја сам Вам рекао он је дете ретардирано, силово, и сад он дошо овде да прича како је он овакав, други су онакви.

Онда људи из публике као и Наташа Кандић, они су исто говорили овим сведоцима шта да кажу, мада кажем нису имали потребе то да, јер тачно се види по транскриптима који су људи спомињани до пре две године. До пре две године нико њих више није споменуо, ко да нису били у Ловасу, а дотле у свакој другој реченици су се спомињали. Ја сам такође тражио да суд прибави и изјаву у Бановцима, госпођо, од 1991. године кад сам ја био, па би видели да ја ово све што говорим сада, сам говорио и онда, али тада то није одговарало ни Александру Васиљевићу који је још тада био тамо у Бановцима, који ме је тукао у Бановцима баш управо због овог што сад причам, а сада он то прича. Видели сте Иванка Гргић, она каже била у Бегејцима, тамо су је тукли али су јој остварили сан да види оца. Неће да каже да сам је ја одвео, ја сам је одвео да види оца, али она каже није, само да не каже неког одавде, е то је њихов проблем што они не смеју да кажу јер овде ако неког похвали тамо ће да страда. То је окренула госпођа Фурјановић за Панчево, за мене, Петронија и Кризманићку, они хоће у СУП да нас пријави. Кад је украо ствари Снежи ја сам га звао телефоном и реко сам му свашта, он се уплашио, он је отишао у СУП и пријавио нас да сам довео Хрватицу која је секла уши, прсте тамо, немам појма шта је све напричо. Међутим она то окреће како Пери одговара, а Пера је то правио зато што нисам хтео да му дозволим да раде они што је хтео са њом, само што сам и то крио од Снеже јер је довољно претпрела, па нисам хтео да јој кажем све, зато прича за неке ствари а не зна, него нагађа. Одавде окривљени су слали Ступару, госпођо, транскрипте. Он је имо транскрипте

чим смо ми имали и онда тражимо да сведочи, значи све су сведоци имали овде исти дан, кад ми добијемо тако они добију.

И за то убиство попа, госпођо председавајућа, тај поп је учествовао у преговорима. Ми кад смо дошли тај поп је убијен, па се исто тако тај Лончар и тај Камбери исто се правили луди, ако им је Ловас био далеко па нису чули шта се дешава, то је било иза чошка, њих то није интересовало. Нико ту није питао никада ко је убио тог попа, зашто је убио попа, да ли да се прекину ти преговори или већ шта али то никог тамо није интересовало и ја мислим док се они овде не доведу, као Мирко Јовић, Бастаја, не може да се направи ни једна оптужница јер то је све наопако кренуло од почетка тако се и завршило са овом четвртм оптужницом, сад још једино ви да не направите то наопако и. То би било то. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Да ли има још неко нешто да изјави? Добро.

Пошто присутни друго немају шта да изјаве објављује се да је главни претрес завршен у 10 часова и 35 минута.

Пресуда ће бити објављена 26. јуна 2012. године у 11 часова.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА